

РЕШЕНИЕ

№ 5791

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **5009** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение №43/19.04. 2011г., постановено по н.а.х.дело №16095/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 101-ви състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №7/09.9.2010г., издадено от председателя на комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което на [фирма] е наложена на основание чл.42, ал.5 Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ имуществена санкция в размер на 6000 лева за извършено нарушение по чл.17б, ал.4, във вр. с чл.5, ал.1, т.3 ЗЗЛД.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице, с искане за отмяната му. Релевираните касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.К., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на

чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С НП, потвърдено с обжалваното пред АС-София град решение, касаторът е санкциониран за това, че в периода 14.05.2009г.-04.02.2010г. в [населено място], [улица], в качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЗЛД, във връзка с осъществяване на дейността си като аптека за търговия на дребно на регистрирани в страната лекарствени продукти, съгласно Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина /ЗЛПХМ/, обработва лични данни от категорията на посочените в чл.5, ал.1, т.3 ЗЗЛД, отнасящи се до здравето на физическите лица-клиенти на аптеката, преди да е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри на лични данни по чл.10, ал.1, т.2 ЗЗЛД-нарушение по по чл.17б, ал.4, вр.ал.1,вр.чл.5, ал.1,т.3 ЗЗЛД.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след обстоен нализ на събраните по делото доказателства, събрани в хода на съдебното следствие, съдържащите се в преписката писмени доказателства и допълнително събраните от съда, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Настоящата инстанция споделя изцяло доводите на СРС относно доказателствената сила и стойност на събраните по делото доказателствени материали. Наведените с касационната жалба възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в производството по издаването на НП са били релевирани и пред въззивната инстанция. Изложената от СРС аргументация за тяхната неоснователност е убедителна и съответна на приложимите разпоредби от ЗАНН-чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6; чл.34, ал.1, б."в"; чл.40, ал.1; чл.43, ал.2, поради което се възприема изцяло от касационната инстанция и не следва да бъде преповтаряна.

Законосъобразни са и изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна страна състава на нарушение по чл.17б, ал.3, т.1 ЗЗЛД, вр.чл.5, ал.1, т.3 от с.з.-касаторът, в качеството на администратор на лични данни, е нарушил забраната да започне обработване на данните, отнасящи до здравето в случая, преди да е вписан в регистъра по чл.10, ал.1, т.2 ЗЗЛД За извършеното деяние с НП законосъобразно му е било наложено предвиденото за извършеното нарушение в чл.42, ал.5 ЗЗЛД наказание в качеството му на ЕТ- имуществена санкция. Имуществената санкция е индивидуализирана под средния установен в закона размер-10 000 лв, а именно в размер на 6 000 лв., което с оглед конкретните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства в случая, е справедливия размер на наказанието.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №43/19.04.2011г., постановено по н.а.х.дело №16095/2010г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.